

Lieta C-236/09

Association belge des Consommateurs Test-Achats ASBL u.c.

pret

Conseil des ministres

(*Cour constitutionnelle* (Beļģija))

lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pamattiesības — Cīņa pret diskrimināciju — Vienlīdzīga attieksme pret sievietēm un vīriešiem — Pieeja precēm un pakalpojumiem, preču piegāde un pakalpojumu sniegšana — Apdrošināšanas prēmijas un izmaksas — Aktuārie faktori — Dzimuma kritērija kā faktora ņemšana vērā apdrošināšanas risku novērtēšanā — Privāti dzīvības apdrošināšanas līgumi — Direktīva 2004/113/EK — 5. panta 2. punkts — Atkāpe, kas nav ierobežota laikā — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 21. un 23. pants — Spēkā neesamība

Ģenerāladvokātes J. Kokotes [<i>J. Kokott</i>] secinājumi, sniegti 2010. gada 30. septembrī	I - 775
Tiesas (virspalāta) 2011. gada 1. marta spriedums	I - 800

Sprieduma kopsavilkums

Savienības tiesības — Principi — Vienlīdzīga attieksme — Vienlīdzīga attieksme pret sievietēm un vīriešiem attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu — Direktīva 2004/113 — Aktuārie faktori
(*Padomes Direktīvas 2004/113 5. panta 2. punkts*)

Direktīvas 2004/113, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, 5. panta 2. punkts nav spēkā no 2012. gada 21. decembra.

hartas 21. un 23. pantā paredzēto vienlīdzīgas attieksmes principu pret sievietēm un vīriešiem, attiecīgās sieviešu un vīriešu situācijas saistībā ar apdrošināšanas prēmijām un izmaksām, par kurām tie noslēdz līgumus, ir salīdzināmas.

Ir skaidrs, ka Direktīvā 2004/113 izvirzītais mērķis apdrošināšanas pakalpojumu nozarē — kā atspoguļots tās 5. panta 1. punktā — ir piemērot noteikumu par vienādām apdrošināšanas prēmijām un izmaksām abu dzimumu pārstāvjiem. Šīs direktīvas preambulas 18. apsvērumā ir skaidri paredzēts, ka, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem, dzimuma kā aktuārā faktora izmantošana nedrīkst radīt atšķirības individu apdrošināšanas prēmiju un izmaksu aprēķināšanā. Minētās direktīvas preambulas 19. apsvērumā dalībvalstīm piešķirtā iespēja nepiemērot noteikumu par vienādām apdrošināšanas prēmijām un izmaksām abu dzimumu pārstāvjiem ir norādīta kā “izņēmums” [“atkāpe”]. Tādējādi Direktīva 2004/113 ir pamatota ar premisu, saskaņā ar kuru, lai piemērotu Eiropas Savienības Pamattiesību

Direktīvas 2004/113 5. panta 2. punkts, kas ļauj attiecīgajām dalībvalstīm bez ierobežojumiem laikā saglabāt atkāpi no noteikuma par vienādām apdrošināšanas prēmijām un izmaksām abu dzimumu pārstāvjiem, ir pretrunā Direktīvā 2004/113 izvirzītā mērķa par vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem sasniegšanai, un nav saderīgs ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. un 23. pantu. Tādējādi šī norma ir jāuzskata par spēkā neesošu kopš brīža, kad beidzas atbilstošs pārejas periods.

(sal. ar 30. un 32.–34. punktu un rezolutīvo daļu)